

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 17/02/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 179

Nếu trong đời sống của chúng ta, giả sử có phạm phải sai lầm thì chính mình phải thành tâm sám hối, tự thay đổi tự làm mới. Tuy nhiên, đối với oan gia trái chủ nhiều đời thì việc hóa giải còn khó hơn nữa, đòi hỏi chúng ta phải thay đổi hoàn toàn, thậm chí thay đổi ngay cả trên khởi tâm động niệm. Lúc này, oan gia trái chủ mới cảm động, mới tha thứ. Nếu chỉ làm một vài việc công đức hay cầu siêu mà cho rằng đã hóa giải được rồi thì đó là sai lầm.

Nếu chúng ta phạm tội rồi quỳ dưới chân Phật Bồ Tát Thánh Hiền để xin che trở thì việc này không thể được thành toàn! Phật Bồ Tát Thánh Hiền che trở cho người phạm tội thì ai là người giúp đỡ những người bị hại. Cho nên mỗi hành động việc làm của chúng ta luôn phải “*vì người khác mà lo nghĩ*”, luôn cân nhắc xem việc mình làm có gây ra sự tổn hại trước mắt hay lâu dài cho người khác không? Đây mới là tâm niệm của người tu hành.

Nếu chỉ cho rằng tụng Kinh niệm Phật là tu hành thì việc này chưa phải là đầy đủ. Hành giả tu hành cần phải quán chiếu xem mình đang dụng tâm gì khi tụng Kinh niệm Phật? Tụng Kinh niệm Phật với tâm “*Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi*” hay là tụng với tâm tùy tiện, không quán sát xem việc làm của cá nhân có tổn hại ai hay không? Ví dụ như việc lợi dụng uy tín của tập thể, của đơn vị mình công tác nhằm thỏa mãn tham cầu cá nhân sẽ không thể tránh được kiếp nạn.

Sám hối cải đổi qua loa không thể giúp hóa giải oan gia trái chủ mà phải bằng sự thay đổi của cả cuộc đời này. Trước đây chúng ta “*tự tư tự lợi*”, vì mình mà lo nghĩ thì nay, sau khi đã ăn năn hối cải và nhận ra lỗi lầm, chúng ta toàn tâm toàn lực vì Phật pháp trường tồn, vì phát dương quang đại chuẩn mực Thánh Hiền, vì lợi ích của người mà lo nghĩ thì may ra oan gia trái chủ nhìn thấy mới cảm động, mới tha thứ, mới không tính sổ.

Hòa Thượng nói rằng sau khi phạm sai lầm rồi mà chúng ta tiến hành một vài lễ siêu độ long trọng hay lập bài vị thì đây vẫn chỉ là hình thức, tác dụng không lớn. Phải là tự mình thay đổi trong khởi tâm động niệm, không chỉ trong một ngày, một tháng một năm mà phải là trong cả cuộc đời, thì mới đạt được lời Phật dạy “*Cảnh tùy tâm chuyển*”, mới có thể chuyển đổi được nghiệp lực, chuyển đổi được oan gia trái chủ.

Có người cho rằng chỉ cần hối lỗi nhận lỗi là xong. Chúng ta phải hiểu rõ cho đúng về việc này! Hối lỗi nhận lỗi rồi, lại tiếp tục phạm lỗi, thì là sai. Hối lỗi nhận lỗi rồi mà không phạm phải lỗi lầm cũ nữa, mới là đúng. Hiểu sai về việc này nên nhiều người rất lơ là qua loa trong việc sám hối. Do đó mà người tu hành học Phật chưa làm ra được tấm gương.

Đã là người học Phật thì phải luôn kiểm điểm xem mình đang tiến bộ hay đang lui sụt. Nếu tiến bộ thì chính là đang làm ra tấm gương tốt, đang son son thép vàng lên Phật, đang phát dương quang đại Phật pháp. Đại chúng xã hội nhìn vào tán thán người học Phật. Công đức phước báu rất lớn! Nếu lui sụt thì chúng ta làm ra tấm gương xấu cho xã hội đại chúng. Trong nhà, chúng ta sẽ làm ảnh hưởng đến cả gia đình. Ngoài đời, người đệ tử như chúng ta sẽ làm ảnh hưởng đến Phật pháp, chúng ta khó lòng gánh nổi nhân quả từ việc này.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Kính bạch Hòa Thượng, xin Ngài cho biết nghi thức thâu nhật xá lợi phải như thế nào ạ?*”

Hòa Thượng trả lời: “*Thâu nhật xá lợi không có nghi thức nhất định, quan trọng là phải có tâm cung kính. Không phải ai cũng có xá lợi, có người sau khi thiêu chỉ là nắm tro tàn, có người thì có một chút màu sắc. Xá lợi chính là xương cốt kết thành, có xá lợi từ thịt kết thành, từ máu kết thành, từ tóc kết thành. Hình trạng màu sắc không giống nhau. Chỗ này phát hiện không khó, chỉ cần chúng ta chú ý một chút là nhận ra.*”

“*Thế nhưng, quan trọng nhất là chúng ta phải hiểu xá lợi từ đâu mà hình thành? Đại sư Chương Gia đã nói với chúng ta rằng xá lợi và tâm thanh tịnh có một sự tương quan mật thiết, cũng chính là người có sức định cao sẽ kết thành xá lợi. Một người có tâm thanh tịnh, có công phu của thiền định thì mới có xá lợi. Hơn nữa, một người có xá lợi nhiều hay ít, màu sắc cũng không nhất định thì phải xem công phu của người đó là sâu hay cạn. Chư Phật Bồ Tát lưu lại xá lợi cho chúng sanh với dụng ý là cho đồng tu học Phật một phần khích lệ.*”

Phật Bồ Tát lưu xá lợi là muốn biểu pháp rằng nếu như chúng sanh nỗ lực dụng công như các Ngài thì sẽ đạt được thành tựu. Cách đây vài năm, có một đợt nhiều người rủ nhau đi thỉnh xá lợi vì cho rằng thờ xá lợi sẽ có nhiều phước báu. Nơi nơi đều có người khoe là họ có xá lợi. Rõ ràng đây chỉ là chạy theo hướng ngoại tìm cầu (truy cầu từ bên ngoài), chứ không hướng nội tức là không từ sự tu hành chân thật mà tìm cầu. Nghe thấy cái này linh, cái kia huyền bí có thể giúp được mình thì họ liền chạy theo.

Cách đây gần 20 năm, trong lúc tôi chia sẻ Phật pháp với mọi người thì ánh sáng mặt trời chiếu lên viên gạch và phản quang rực sáng lên tượng Tây Phương tam thánh. Lúc ấy có rất nhiều người đang ngồi nghe pháp liền đứng dậy để lễ. Tôi liền nói với họ ngồi xuống và giải thích rằng: “*Phật nào mà hiển linh như vậy, tôi ngồi đây chia sẻ mà*

tôi còn là người đầy phiền não tham sân si, vậy thì chắc chắn không phải là Phật đến mà nếu có đến thì đó là Ma đến.” Hòa Thượng dạy rằng trong đạo tràng tu học mà thấy cảnh này, cảnh khác xuất hiện, thậm chí là chụp được hình ảnh thì xé bỏ ngay, không cho phép lan truyền vì việc này phá hoại đạo tràng thanh tịnh.

Rồi cũng có lần, người ta kháo nhau đi xem Phật xuất hiện trên đọt cây. Họ băng qua đồng ruộng, dẫm đạp lên hàng rào để đi xem. Sự thật là nơi đó người ta dùng đèn chiếu lên cây để trang trí. Hòa Thượng hướng dẫn người tu hành chúng ta thấy điều lạ, cảnh lạ mà không lạ, không cần để trong tâm, quan trọng là phải đối trị được phiền não tham sân si.

Một chuyện nữa là cách đây khá lâu, khi nghe tin có người sắp vãng sanh thì mọi nơi đổ xô đến để xem. Tôi biết rõ về người này, họ không chuyên tâm niệm Phật lại cũng không chân thật cầu vãng sanh. Cuối cùng, sự thật là không có việc vãng sanh mà chỉ là trò của ma quái. Ma nhập vào người đó, đúng giờ đó thì ngã ra, nhưng ngã ra không phải vãng sanh mà sau đó là khóc lóc.

Câu chuyện tuy đã lâu nhưng là lời cảnh tỉnh cho người tu hành tự quán sát xem mình tu có đúng như lý như pháp của Tịnh Độ không? Có tu hành niệm Phật không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn không? Thậm chí, nếu có việc vãng sanh thật thì người niệm Phật sẽ không nói vì họ sẽ không muốn bị nhiễu loạn. Như Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh lúc 3 giờ khuya. Có người hỏi Ngài tiết lộ ngày vãng sanh để họ hộ niệm cho Ngài thì Ngài trả lời là: *“Người ta hộ niệm thì không có chắc!”*, ý Ngài muốn nói là phải chính mình tu hành.

Cho nên học Phật là phải hướng nội chứ không được phép hướng ngoại tìm cầu. Cho dù việc người ta nói với mình là thật thì đó là sự chứng đắc của họ. Cái thật đó vẫn phải từ nội tâm của chúng ta chứng đạt thì đó mới là thật, mới là sự chứng đắc của mình.

Một vị học trò của tôi khi ra nước ngoài cũng thỉnh được xá lợi về, nhưng xá lợi cho vào nước thì phai màu. Chúng ta không nên háo cầu, tìm mọi cách để có được xá lợi. Một khi có được xá lợi rồi thì điều quan trọng là có tu hành hay không? Thờ xá lợi chính là sự tu hành của chúng ta, tâm chúng ta phải thanh tịnh thì thờ xá lợi mới có hữu dụng. Nếu thờ xá lợi để cầu may mà bản thân không tu hành, vẫn là người *“tự tư tự lợi”*, *“ảo danh ảo vọng”*, *“tham sân si mạn”* thì cho dù xá lợi để trong nhà cũng chẳng mang lại lợi ích gì. Một khi nghiệp lực đến thì người có thần thông cũng không thắng được nghiệp lực.

Lời giáo huấn của Phật, của Bồ Tát, của Tổ sư là xá lợi! Tổ sư Ấn Quang chỉ dạy chúng ta: *“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ”*. Đây chính là xá lợi chân thật, chúng ta hãy làm theo thì nhất định sẽ có kết quả. Chẳng làm theo mà hy vọng thờ viên xá lợi trong nhà sẽ có công đức, có phước báu,

không bị bệnh khổ, không bị đọa lạc là suy nghĩ sai lầm. Chính mình không tu thì không thể đạt được gì!

Làm sao trong cả cuộc đời của mình, hãy trở thành một viên xá lợi sống như Hòa Thượng Tịnh Không, đến trần gian trụ thế rồi ra đi như một lữ khách. Ngài có 70 năm tu hành hoàn toàn vì chúng sanh, vì Phật pháp mà phục vụ, mà lo nghĩ. Hòa Thượng Tịnh Không đã không để lộ thân phận nhưng Ngài được Hòa Thượng Hải Hiền, bậc túc tôn đã tự tại vãng sanh, lưu toàn thân xá lợi, vô cùng cung kính, vậy chúng ta thử nghĩ xem Hòa Thượng Tịnh Không là ai?

Khi Hòa Thượng Hải Hiền còn tại thế, trước lúc Ngài vãng sanh, Ngài đã đắp y pháp trang nghiêm để chụp một bức ảnh trên tay cầm cuốn sách ghi rằng: *“Nếu muốn Phật pháp hưng, chỉ có tăng khen tăng.”* Đây là cuốn sách mà mọi người đã biên tập từ chính lời giảng dạy của Hòa Thượng Tịnh Không. Chúng ta không huyền hoặc mà nói Hòa Thượng Tịnh Không là hóa thân của Phật A Di Đà nhưng chắc chắn Ngài phải từ hàng Bồ Tát trở lên. Hòa Thượng Tịnh Không và Hòa Thượng Hải Hiền chính là những viên xá lợi. Hòa Thượng Hải Hiền đã để lại cho thế gian cả nhục thân kim cang bất hoại.

Có người hỏi Hòa Thượng là: *“Kính bạch Hòa Thượng, Bồ Tát làm thế nào mà hiện thân súc sanh để độ chúng sanh? Ví dụ như gà trống đứng vãng sanh thì có phải là Bồ Tát hóa thân hay không?”* Có những kỳ tích từng xảy ra như gà trống nghe tiếng niệm Phật rồi đứng im mà chết. Không chỉ có gà, thậm chí con chuột, đến nghe tiếng niệm Phật ở máy niệm Phật một thời gian rồi chết bên cạnh chiếc máy.

Hòa Thượng trả lời: *“Bồ Tát hiện thân súc sanh là để độ súc sanh chứ không phải để độ người. Hiện thân súc sanh thì không thể độ được người và hiện thân người cũng không thể độ được súc sanh. Cho nên Phật Bồ Tát hiện thân là tùy loại mà hiện. Bồ Tát hiện thân con gà trống vì trong loài gà có rất nhiều con có thiện căn. Bồ Tát hóa thân trong đó để độ. Nếu muốn độ loài nào khác thì Bồ Tát hiện thân loài đó để độ.”*

“Việc con gà trống đứng vãng sanh thì không nhất định là Bồ Tát hóa thân, thế nhưng, chúng ta có thể tưởng tượng được rằng trong đời quá khứ, nó hẳn phải là người niệm Phật. Bởi vì khi lâm chung, một niệm bất giác, một niệm sai lầm cho nên không được vãng sanh. Thế nhưng, nó có thiện căn sâu dày cho nên tuy đọa vào đường súc sanh mà vẫn không quên đi ý niệm, tâm nguyện niệm Phật cầu vãng sanh Tịnh Độ, do đó, nó có được cơ duyên này.”

Trong Kinh Phổ Môn cũng nói rõ về hóa thân của Bồ Tát, đáng hiện thân Phật, thân Bồ Tát, thân quốc vương hay bất kỳ thân nào để độ được chúng sanh thì Ngài hiện ra thân đó. Việc này muốn nói lên tấm lòng đại từ đại bi của Phật Bồ Tát là muốn cứu giúp tất cả chúng sanh cho nên có cách gì để cứu được chúng sanh thì các Ngài sẽ làm.

Trong dòng sinh tử rất khó đoán định mọi việc, thế nhưng những gì tương ứng với Kinh Phật đã nói, hay Tổ sư Đại đức Tịnh Độ đã nói thì chúng ta tin. Ngược lại, không tương ứng thì chúng ta không tin. Cho nên tu hành thì phải hiểu thấu được đạo lý và phương pháp! Chúng ta phải quán chiếu xem mình học Phật nhiều năm rồi, vậy thì đã nắm chắc đạo lý và phương pháp chưa? Nếu chưa nắm chắc thì phải nghe lời thật làm theo một người Thầy. Như tôi đã phát nguyện cả đời này chỉ học theo Hòa Thượng Tịnh Không thì nhất định sẽ không làm sai.

Học rồi nhưng hôm nay, năm nay làm chưa giống với Ngài thì ngày mai hay sang năm sẽ làm giống hơn, quan trọng là trong quá trình đó, nhất định không để lui sụt, tuy chậm nhưng là từ từ tiến lên. Do đó, chắc chắn sẽ có thành tựu. Giả sử không có thành tựu là do sự lui sụt. Có người năm đầu thì tinh tấn và nhiều năm sau thì thối lui. Vì sao thối lui? Vì không nắm rõ nguyên lý nguyên tắc tu hành và đặc biệt là không có một tấm gương để làm theo.

Nếu tôi không được học theo Hòa Thượng thì tôi cũng sẽ bị người khác chèo kéo. Có lẽ họ thấy tôi chỉ một lòng với Hòa Thượng nên họ chỉ lôi kéo những người xung quanh, còn với tôi, họ hoàn toàn không dám nói gì. Ý chí chúng ta kiên định trong một thời gian dài thì sẽ không có ai dám đến để làm lung lay chúng ta. Ngược lại, có người đến lôi kéo là do họ còn thấy chúng ta chưa kiên định./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!